

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. gegužės 8 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – SESV 49 straipsnis – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 15 straipsnio 2 dalis ir 16 straipsnis – Įsisteigimo laisvė ir laisvė teikti paslaugas – Apribojimas – Sprendimas nedelsiant uždaryti verslo įmonę – Motyvų nebuvimas – Privalomieji bendrojo intereso pagrindai – Nusikalstamų veikų prieš asmenis, kurie verčiasi prostitucija, prevencija – Visuomenės sveikatos apsauga – Įsisteigimo laisvės apribojimo proporcingumas – Pagrindinių teisių chartijos 47 ir 48 straipsniai – Teisminės kontrolės veiksmingumas – Teisė į gynybą – Bendrasis teisės į gerą administravimą principas“

Byloje C-230/18

dėl *Landesverwaltungsgericht Tirol* (Tirolio federalinės žemės administracinis teismas, Austrija) 2018 m. kovo 27 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2018 m. kovo 30 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

PI

prieš

Landespolizeidirektion Tirol

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kuriį sudaro kolegijos pirmininkė C. Toader, teisėjai A. Rosas ir M. Safjan (pranešėjas),

generalinis advokatas Y. Bot,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- PI, atstovaujamos advokato A. Zelinka,
- *Landespolizeidirektion Tirol*, atstovaujamos C. Schmalzl,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos G. Hesse,
- Europos Komisijos, atstovaujamos H. Krämer ir L. Malferrari,

* Proceso kalba: vokiečių.

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 15 straipsnio 2 dalies ir 41, 47 ir 52 straipsnių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant PI ir *Landespolizeidirektion Tirol* (Tirolio federalinės žemės policijos direkcija, Austrija) (toliau – regioninė direkcija) ginčą dėl PI valdomos verslo įmonės uždarymo teisėtumo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Chartija

- 3 Chartijos 15 straipsnyje „Laisvė pasirinkti profesiją ir teisė dirbti“ numatyta:
„1. Kiekvienas turi teisę į darbą ir užsiimti laisvai pasirinkta profesija ar veikla.
2. Kiekvienas Sąjungos pilietis turi laisvę ieškoti darbo, dirbti, pasinaudoti įsisteigimo teise ir teikti paslaugas bet kurioje valstybėje narėje.
<...>“
- 4 Su Chartija susijusiuose išaiškinimuose (OL C 303, 2007, p. 17) dėl 15 straipsnio 2 dalies nurodyta, kad šioje nuostatoje aptariamos trys SESV 26, 45, 49 ir 56 straipsniuose garantuojamos laisvės, t. y. laisvo darbuotojų judėjimo laisvė, įsisteigimo laisvė ir laisvė teikti paslaugas.
- 5 Chartijos 16 straipsnyje „Laisvė užsiimti verslu“ nustatyta:
„Laisvė užsiimti verslu pripažįstama pagal Sąjungos teisę ir nacionalinius teisės aktus bei praktiką.“
- 6 Su Chartija susijusiuose išaiškinimuose dėl jos 16 straipsnio nurodyta, kad ši nuostata grindžiama Teisingumo Teismo jurisprudencija, kurioje pripažįstama laisvė verstis ūkine ar komercine veikla bei laisvė sudaryti sutartis, taip pat SESV 119 straipsnio 1 ir 3 dalimis, kuriose pripažįstama laisva konkurencija.
- 7 Chartijos 35 straipsnis „Sveikatos apsauga“ suformuluotas taip:
„Kiekvienas turi teisę į profilaktinę sveikatos priežiūrą ir teisę į gydymą nacionalinių teisės aktų ir praktikos nustatyta tvarka. <...>“
- 8 Chartijos 41 straipsnyje „Teisė į gerą administravimą“ nustatyta:
„1. Kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai jo reikalus tvarkytų nešališkai, teisingai ir per kiek įmanomai trumpesnę laiką.“

2. Ši teisė apima:

- a) kiekvieno asmens teisę būti išklausytam prieš taikant bet kokią individualią jam nepalankią priemonę;
- b) kiekvieno asmens teisę susipažinti su savo byla, laikantis teisėto konfidencialumo ir profesinio bei verslo slaptumo;
- c) administracijos pareigą pagrįsti savo sprendimus.

<...>“

- 9 Chartijos 47 straipsnis „Teisė į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą“ suformuluotas taip:

„Kiekvienas asmuo, kurio teisės ir laisvės, garantuojamos Sąjungos teisės, yra pažeistos, turi teisę į veiksmingą jų gynybą teisme šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

Kiekvienas asmuo turi teisę, kad jo bylą per kiek įmanoma trumpesnę laiką viešai ir teisingai išnagrinėtų pagal įstatymą įsteigtas nepriklausomas ir nešališkas teismas. Kiekvienas asmuo turi turėti galimybę gauti teisinę pagalbą, būti ginamas ir atstovaujamas.

<...>“

- 10 Chartijos 48 straipsnio „Nekaltumo prezumpcija ir teisė į gynybą“ 2 dalyje numatyta:

„Kiekvienam, kuris kaltinamas padaręs nusikaltimą, užtikrinama teisė į gynybą.“

- 11 Chartijos 51 straipsnio „Taikymo sritis“ 1 dalyje nurodyta:

„Šios Chartijos nuostatos skirtos Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams, tinkamai atsižvelgiant į subsidiarumo principą, bei valstybėms narėms tais atvejais, kai šios įgyvendina Sąjungos teisę. <...>“

- 12 Chartijos 52 straipsnyje „Teisių ir principų taikymo sritis ir aiškinimas“ nustatyta:

„1. Bet koks šios Chartijos pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo ir nekeisti šių teisių ir laisvių esmės. Teises ar laisves apriboti galima tik laikantis proporcingumo principo, jei tai būtina ir jei tai iš tikrųjų atitinka Sąjungos pripažintus bendrojo intereso tikslus ar kitų asmenų teisių ir laisvių apsaugos reikalavimus.

2. Šios Chartijos pripažintos teisės, reglamentuojamos Sutartyse, įgyvendinamos jose nustatytais sąlygomis ir neperžengiant jose nustatytų ribų.

<...>

7. Sąjungos ir valstybių narių teismai skiria deramą dėmesį išaiškinimams, kurie yra parengti siekiant nubrėžti šios Chartijos aiškinimo gaires.“

Direktyva 2006/123/EB

- 13 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006, p. 36) 4 straipsnis „Apibrėžimai“ suformuluotas taip:

„Šioje direktyvoje vartojami tokie apibrėžimai:

<...>

- 5) įsisteigimas – tai faktinis teikėjo vertimasis ekonomine veikla, kaip nurodyta [EB] 43 straipsnyje, neribotą laiką ir naudojantis stabilia infrastruktūra, kurioje faktiškai teikiamos paslaugos;
- 6) leidimų išdavimo tvarka – tai bet kokia procedūra, pagal kurią faktiškai reikalaujama, kad teikėjas arba gavėjas imtųsi priemonių gauti formaliam arba numanomam kompetentingos institucijos sprendimui dėl teisės teikti paslaugas ar vykdyti paslaugų teikimo veiklą;

<...>“

- 14 Šios direktyvos III skyriaus „Teikėjų įsisteigimo laisvė“ 1 skirsnyje „Leidimai“ išdėstyti 9–13 straipsniai.

- 15 Minėtos direktyvos 9 straipsnio „Leidimų išdavimo tvarka“ 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės taiko leidimų išdavimo tvarką teisei teikti paslaugas ar paslaugų teikimo veiklai tik tuo atveju, jei yra įvykdytos šios sąlygos:

- a) leidimų išdavimo tvarka nediskriminuoja paslaugų teikėjo;
- a) būtinybė turėti leidimų išdavimo tvarką objektyviai pateisinta svarbiais visuomenės interesais;
- c) tikslo negalima pasiekti taikant mažiau ribojančią priemonę, visų pirma todėl, kad *a posteriori* tikrinimas būtų atliekamas per vėlai, kad būtų tikrai veiksmingas.“

- 16 Tos pačios direktyvos 10 straipsnio „Leidimų išdavimo sąlygos“ 1 dalyje nustatyta:

„Leidimų išdavimo tvarka grindžiama kriterijais, kurie neleidžia kompetentingoms institucijoms naudotis vertinimo įgaliojimais savavališkai.“

- 17 Direktyvos 2006/123 III skyriaus 2 skirsnis „Draudžiami arba vertintini reikalavimai“ apima 14 ir 15 straipsnius.

Austrijos teisė

- 18 1976 m. liepos 6 d. *Tiroler Landes-Polizeigesetz* (Tirolio žemės policijos įstatymas, *LGBL.*, Nr. 60/1976), su paskutiniaisiais pakeitimais (*LGBL.*, Nr. 56/2017) (toliau – Policijos įstatymas), 14 straipsnyje „Draudimas“ nurodyta:

„Draudžiama:

- a) leisti už atlygį naudotis savo kūnu seksualiniams veiksams atlikti arba teikti sekso paslaugas už atlygį (prostitucija) kitur, nei leidimą turinčiuose viešnamiuose (15 straipsnis);

<...>“

19 Šio įstatymo 15 straipsnio „Leidimas laikyti viešnamį“ 1 dalyje numatyta:

„Viešnamis – tai verslo įmonė, kurioje verčiamasi prostitucija. Laikyti viešnamį leidžiama tik turint leidimą (leidimas laikyti viešnamį).“

20 Minėto įstatymo 19 straipsnio „Baudžiamosios nuostatos“ 2 dalis išdėstyta taip:

„Tas, kas laiko viešnamį neturėdamas 15 straipsnyje numatyto leidimo, padaro administracinį nusižengimą ir yra baudžiamas iki 36 000 eurų dydžio bauda, o jei neišgali jos susimokėti, bauda keičiama areštu iki keturių savaičių.“

21 To paties įstatymo 19a straipsnyje „Viešnamio priežiūra ir uždarymas“ nurodyta:

„1. Jei egzistuoja konkrečiais faktais grindžiamas įtarimas, kad buvo padarytas 19 straipsnio 1 arba 2 dalyje numatytas administracinis nusižengimas, kompetentinga valdžios institucija ir viešosios saugos tarnybos turi teisę <...> patekti į pastatus ar patalpas, kur, kaip įtariama, neteisėtai verčiamasi prostitucija <...>. Tokių pastatų ir patalpų savininkai ar nuomininkai privalo netrukdyti patekti į jų pastatus ar patalpas. Leidžiama naudoti tiesioginės prievartos priemones.

<...>

3. Jei egzistuoja konkrečiais faktais grindžiamas įtarimas, kad buvo padarytas 19 straipsnio 2 dalyje numatytas administracinis nusižengimas, ir jei daroma prielaida, kad viešnamis ir toliau neteisėtai veikia, kompetentinga valdžios institucija net ir be išankstinės procedūros gali vietoje imtis priemonių, būtinų neteisėtai viešnamio veiklai nutraukti, visų pirma jį uždaryti.

4. Gavusi viešnamiu naudotų patalpų valdytojo ar savininko prašymą, kompetentinga valdžios institucija privalo priimti sprendimą atšaukti remiantis šio straipsnio 3 dalimi skirtas priemones, jei prašymą pateikęs asmuo:

a) gali pateikti leidimą laikyti viešnamį arba

b) gali užtikrinti, kad viešnamio veikla, atšaukus remiantis 3 dalimi skirtas priemones, nebus atnaujinta.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

22 Bulgarijos pilietė PI teikė masažo paslaugas pagal 2011 m. vasario 9 d. *Stadtmagistrat Innsbruck* (Insbuko miesto vietos administracija (Austrija) jai išduotą veiklos leidimą. Ji turėjo tame mieste esantį masažo saloną.

23 2017 m. gruodžio 12 d. du regioninės direkcijos policijos pareigūnai atliko PI masažo salono patikrinimą. Įsitikinę, kad šiame salone buvo teikiamos seksualinės paslaugos klientams, t. y. masažuojant nuogomis ir erotiniai masažai, tie pareigūnai nusprendė tą pačią dieną apie 20.30 val. uždaryti šį saloną, remdamiesi įtarimais dėl Policijos įstatymo 19 straipsnio 2 dalies pažeidimo (toliau – 2017 m. gruodžio 12 d. sprendimas). Todėl aptariamas salonas buvo uždarytas uždėjus oficialias plombas.

24 PI apie šį sprendimą buvo pranešta žodžiu prieš pat jos salono uždarymą. Jai nebuvo išduota jokie uždarymo patvirtinimo, ji tai pat negavo jokie dokumento, kuriame būtų išdėstytos to sprendimo priėmimo priežastys.

- 25 2017 m. gruodžio 13 d. PI savo interesams ginti pasisamdė advokatą, šis kitomis dienomis kelis kartus bandė gauti leidimą susipažinti su policijos tyrimo medžiaga. Tačiau jam nebuvo suteikta galimybė susipažinti su tais dokumentais, motyvuojant tuo, kad administracinių priemonių, kaip antai tų, kurios buvo taikytos PI, priėmimo atveju prieiga prie tyrimo medžiagos nesuteikiama, atsižvelgiant į tai, kad jai nėra iškelta baudžiamoji byla.
- 26 2017 m. gruodžio 14 d. PI prašė panaikinti 2017 m. gruodžio 12 d. sprendimą ir 2017 m. gruodžio 29 d. regioninė direkcija nusprendė patenkinti šį prašymą. Šios administracinės institucijos priimtame sprendime nebuvo nurodyti nei uždarymo motyvai, nei priežastys, dėl kurių panaikintas 2017 m. gruodžio 12 d. sprendimas.
- 27 2017 m. gruodžio 18 d. PI prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme *Landesverwaltungsgericht Tirol* (Tirolio federalinės žemės administracinis teismas, Austrija) pateikė skundą dėl masažo salono uždarymo pripažinimo neteisėtu.
- 28 Kadangi regioninė direkcija prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui nepateikė dokumentų ir nenurodė faktinių aplinkybių, reikšmingų šioje byloje, tas teismas pats nustatė šias faktines aplinkybes.
- 29 Šis teismas nurodo, kad pagal nacionalinės teisės nuostatas sprendimas dėl verslo įmonės, kaip antai PI masažo salono, uždarymo sukelia pasekmių nuo jo priėmimo. Kadangi šių teisės nuostatų tikslas – kovoti su neteisėta prostitucija, būtina, kad kompetentingos valdžios institucijos galėtų imtis priemonių įgyvendindamos įgaliojimus dėl administracinių nurodymų ir prievartos.
- 30 Tokį sprendimą atitinkamo asmens prašymu galėtų panaikinti administracinė institucija, šiuo atveju regioninė direkcija, su pasekmėmis ateityje, arba teismas, šiuo atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuris gali peržiūrėti šio sprendimo teisėtumą.
- 31 Vis dėlto, skirtingai nuo kitų nacionalinių procedūrų, kai valdžios institucijos naudojami įgaliojimais dėl administracinių nurodymų ir prievartos, pagal teisės nuostatas, kuriomis reglamentuojama procedūra, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, nėra reikalaujama, kad tos institucijos, pasinaudojusios tais įgaliojimais, pagrįstų savo sprendimą raštu. Pareiga raštu motyvuoti sprendimą, priimtą įgyvendinant tuos įgaliojimus, būtų siekiama priversti atitinkamą valdžios instituciją dar kartą patikrinti savo veiksmų teisėtumą.
- 32 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad jei nėra rašytinio dokumento, kuriame išdėstyti motyvai, pagrindžiantys kompetentingos valdžios institucijos priimtą sprendimą per procedūrą, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, iš tokio sprendimo adresato atimama galimybė susipažinti su bylos medžiaga, surinktais įrodymais ir pareikšti savo nuomonę šiuo klausimu. Tik netiesiogiai, apskundęs priemones, kurių ėmėsi ta institucija, asmuo, dėl kurio priimtas sprendimas, galės sužinoti motyvus, dėl kurių tai institucijai kilo įtarimų, kad įvykdyti neteisėti veiksmai.
- 33 Be to, galimybės apskusti atitinkamą sprendimą nėra pakankamos.
- 34 Iš tiesų pagal Policijos įstatymo 19a straipsnio 4 dalį kompetentinga valdžios institucija gali atšaukti savo sprendimą dėl aptariamą įmonės tik dviem atvejais, t. y. kai šio sprendimo adresatas gali pateikti leidimą laikyti viešnamį arba užtikrinti, kad viešnamio veikla, atšaukus sprendimą dėl uždarymo, nebus atnaujinta.
- 35 Vis dėlto, kiek tai susiję su 2017 m. gruodžio 12 d. sprendimu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas neturi teisės peržiūrėti jį pagrindusių faktinių aplinkybių pagrįstumo, nes šis teismas yra kompetentingas tik vertinti, ar policijos pareigūnas šiuo atveju galėjo turėti pagrįstų įtarimų dėl neteisėtos veiklos egzistavimo.

36 Tokiomis aplinkybėmis *Landesverwaltungsgericht Tirol* (Tirolio regiono administracinis teismas, Austrija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar [Chartijos] 15 straipsnio 2 dalį <...> reikia aiškinti taip, kad pagal ją draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip [Policijos įstatymo] 19[a] straipsnio 3 dalis, valdžios institucijos tarnyboms leidžianti be prieš tai įvykusios administracinės procedūros duoti tiesioginius nurodymus ir imtis prievartos priemonių, kaip antai verslo įmonės uždarymo vietoje, kai šios priemonės nėra laikinojo pobūdžio?
2. Ar [Chartijos] 47 straipsnį, galimai siejamą su šios Chartijos 41 ir 52 straipsniais, šalių procesinio lygiateisiškumo ir veiksmingos teisinės gynybos aspektu reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kurioje, kaip antai [Policijos įstatymo] 19[a] straipsnio 3 ir 4 dalyse, yra numatytos faktinės priemonės, t. y. tiesioginiai nurodymai ir prievartos priemonės, visų pirma verslo įmonės uždarymas, be dokumentų įforminimo ir neišduodant suinteresuotajam asmeniui jokio patvirtinimo?
3. Ar [Chartijos] 47 straipsnį, galimai siejamą su šios Chartijos 41 ir 52 straipsniais, šalių procesinio lygiateisiškumo aspektu reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kurioje, kaip antai [Policijos įstatymo] 19[a] straipsnio 3 ir 4 dalyse, yra numatyta, kad suinteresuotasis asmuo, siekdamas, kad būtų panaikintos faktinės priemonės, t. y. tiesioginiai nurodymai ir prievartos priemonės, visų pirma verslo įmonės uždarymas, privalo pateikti motyvuotą prašymą panaikinti sprendimą uždaryti verslo įmonę?
4. Ar [Chartijos] 47 straipsnį, siejamą su šios Chartijos 52 straipsniu, veiksmingos teisinės gynybos aspektu reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiama nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią, kaip antai pagal [Policijos įstatymo] 19[a] straipsnio 4 dalį, faktinės prievartos priemonės taikymo – verslo įmonės uždarymo – atveju yra numatyta tik ribota teisė pateikti prašymą panaikinti sprendimą uždaryti verslo įmonę, t. y. jai taikomos tam tikros sąlygos?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl priimtinumų

- 37 Rašytinėse pastabose Austrijos vyriausybė tvirtina, kad ketvirtasis klausimas yra nepriimtinas, o antrasis ir trečiasis prejudiciniai klausimai nepriimtini iš dalies, kiek jie pateikti dėl Policijos įstatymo 19a straipsnio 4 dalies, kurioje numatyta, kad kompetentinga valdžios institucija gali atšaukti atitinkamas priemones.
- 38 Regioninė direkcija atšaukė PI salono uždarymo priemonę ir nurodė nuo šio salono nuimti oficialias plombas. Šiomis aplinkybėmis pirmesniame punkte nurodyta nuostata netaikytina pagrindinėje byloje, nes jos dalykas – ne administracinė, bet teisminė atitinkamų priemonių kontrolė.
- 39 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama 2017 m. gruodžio 12 d. sprendimo uždaryti PI saloną teisėtumo kontrolė, nes skundas dėl šio sprendimo buvo pateiktas prieš tai, kai 2017 m. gruodžio 29 d. regioninė direkcija jį atšaukė.
- 40 Šiuo klausimu taip pat primintina, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Sąjungos teisės išaiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nurodytas faktines aplinkybes ir teisinius pagrindus, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma reikšmingumo prezumpcija. Teisingumo Teismas gali atmesti nacionalinio teismo

prašymą, tik jeigu akivaizdu, jog prašymas išaiškinti Sąjungos teisę visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku, kai problema hipotetinė arba Teisingumo Teismas neturi informacijos apie faktines ir teisines aplinkybes, būtinos tam, kad naudingai atsakytų į jam pateiktus klausimus ir suprastų priežastis, dėl kurių nacionalinis teismas mano, kad, siekiant išspręsti jo nagrinėjamą ginčą, reikalinga gauti atsakymus į tuos klausimus (2019 m. vasario 14 d. Sprendimo *Milivojević*, C-630/17, EU:C:2019:123, 48 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 41 Nagrinėjamoje byloje konstatuotina, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, vadovaudamasis nacionaline teise, geriausiai gali įvertinti, ar PI yra suinteresuota pateikti skundą. Šiomis aplinkybėmis reikia daryti išvadą, kad antrasis–ketvirtasis klausimai yra priimtini.

Pirminės pastabos

- 42 Visų pirma primintina, kad pagal bendradarbiavimo tarp nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo procedūrą, įtvirtintą SESV 267 straipsnyje, šis teismas nacionaliniam teismui turi duoti naudingą atsakymą, kuris pastarajam leistų išspręsti jo nagrinėjamą bylą. Tokiu atveju Teisingumo Teismui gali tekti performuluoti jam pateiktus klausimus. Teisingumo Teismas turi išaiškinti visas Sąjungos teisės nuostatas, kurių reikia nacionaliniams teismams, kad jie išspręstų nagrinėjamas bylas, net jei šios nuostatos nėra aiškiai nurodytos šių teismų Teisingumo Teismui pateiktuose klausimuose (2018 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *AREX CZ*, C-414/17, EU:C:2018:1027, 34 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 43 Nagrinėjamoje byloje, net jei formaliai žiūrint prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas apribojo savo klausimus iki Chartijos 15 straipsnio 2 dalies ir 41, 47 ir 52 straipsnių aiškinimo, ši aplinkybė netrukdo Teisingumo Teismui pateikti jam visapusišką Sąjungos teisės išaiškinimą, kuris gali būti naudingas sprendimui jo nagrinėjamoje byloje priimti, neatsižvelgiant į tai, ar šis teismas apie tai užsiminė savo pateiktuose klausimuose. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas turi iš visos nacionalinio teismo pateiktos informacijos, ypač iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvuojamosios dalies, atrinkti aiškintinus Sąjungos teisės klausimus, atsižvelgdamas į ginčo dalyką (šiuo klausimu žr. 2018 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *AREX CZ*, C-414/17, EU:C:2018:1027, 35 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 44 Kaip matyti iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos, Bulgarijos pilietė PI yra savarankiškai dirbantis asmuo Austrijoje, t. y. ji turi masažo saloną.
- 45 Tam, kad išnagrinėtų gautą skundą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia sužinoti, ar pagal Sąjungos teisę draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kurioje numatyta, kad verslo įmonė, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, gali būti nedelsiant uždaryta nacionalinės valdžios institucijos sprendimu dėl to, kad ši įtaria, jog ten verčiamasi prostitucija neturint tam reikiamo leidimo, tačiau šią vietą valdančiam asmeniui nesuteikiama garantijų, kad bus paisoma tam tikrų jo procesinių teisių.
- 46 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad šio sprendimo 44 punkte apibūdinta veikla yra paslauga, kaip tai suprantama pagal SESV 57 straipsnį, nes ją vienos valstybės narės teritorijoje vykdo kitos valstybės narės pilietė. Be to, masažo salono turėjimas kitos valstybės narės teritorijoje pagal SESV 49 ir paskesnius straipsnius patenka į įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas taikymo sritį.
- 47 Darant prielaidą, kad PI veikla taip pat apima ir vietos, kurioje teikiamos prostitucijos paslaugos, eksploatavimą, reikia priminti, kad prostitucija yra atlygintina paslauga (2001 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *Jany ir kt.*, C-268/99, EU:C:2001:616, 49 punktą), o veikla, kurią sudaro viešnamio laikymas, priskiriama prie įsisteigimo laisvės, kaip tai suprantama pagal SESV 49 straipsnį ir

Direktyvos 2006/123 9–15 straipsnius, kai ja neribotą laiką ir naudodamasis stabilia infrastruktūra verčiasi teikėjas (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 1 d. Sprendimo *Trijber ir Harmsen*, C-340/14 ir C-341/14, EU:C:2015:641, 67–77 punktus).

- 48 Jeigu pasirodytų, kad nagrinėjamu atveju PI veiklą vykdo neribotą laiką ir naudodamasi stabilia infrastruktūra, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, šią veiklą apima įsisteigimo laisvė, kaip tai suprantama pagal SESV 49 straipsnį ir Direktyvos 2006/123 9–15 straipsnius.
- 49 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagal pagrindinėje byloje taikomas nacionalinės teisės nuostatas, norint verstis prostitucija, reikia tam turėti leidimą.
- 50 Dėl Direktyvos 2006/123, kurios 9–13 straipsniuose įtvirtintos sąlygos, kurias turi atitikti leidimų išdavimo tvarka, reikėtų pažymėti, kad šiame prašyme priimti prejudicinį sprendimą nurodyti prejudiciniai klausimai susiję ne su pačiomis prostitucijos veiklą reglamentuojančiomis nacionalinėmis normomis, o su tuo, ar su Sąjungos teise suderinama uždaryti verslo įmonę nesuteikiant tam tikrų procedūrinių garantijų.
- 51 Šiomis aplinkybėmis į pateiktus klausimus reikia atsakyti atsižvelgiant į SESV 49 straipsnį, o ne į Direktyvą 2006/123.
- 52 Dėl Chartijos 15 straipsnio 2 dalies, nurodytos pirmajame klausime, pasakytina, kad ji, be kita ko, pripažįsta kiekvieno Sąjungos piliečio laisvę pasinaudoti įsisteigimo teise ir teikti paslaugas bet kurioje valstybėje narėje.
- 53 Iš su Chartija susijusių išaiškinimų, į kuriuos ją aiškinant reikia atsižvelgti pagal ESS 6 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą ir Chartijos 52 straipsnio 7 dalį, matyti, kad Chartijos 15 straipsnio 2 dalyje aptariamoms trys laisvės, garantuojamos SESV 26, 45, 49 ir 56 straipsniais, t. y. atitinkamai laisvas darbuotojų judėjimas, įsisteigimo laisvė ir laisvė teikti paslaugas.
- 54 Šiuo klausimu konstatuotina, kad nors prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo prašyme nenurodo Chartijos 16 straipsnio, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad šioje nuostatoje daroma nuoroda į SESV 49 straipsnį, kuris garantuoja pagrindinę įsisteigimo laisvę (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 22 punktą).
- 55 Taigi, kiek tai susiję su įsisteigimo laisve, tai, kad nurodyta Chartijos 15 straipsnio 2 dalis, pagrindinės bylos aplinkybėmis lemia, kad reikia įvertinti, ar paisoma šios laisvės, taip pat atsižvelgiant į šios Chartijos 16 straipsnį.
- 56 Dėl Chartijos 41 straipsnio, nurodyto antrajame ir trečiajame prejudiciniuose klausimuose, reikia pažymėti, kad iš šios nuostatos formuluotės aiškiai matyti, kad ji skirta ne valstybėms narėms, o tik Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams (2018 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *UBS Europe ir kt.*, C-358/16, EU:C:2018:715, 28 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija). Vadinas, Chartijos 41 straipsnis nereikšmingas pagrindinėje byloje.
- 57 Vis dėlto ši nuostata atspindi bendrąjį Sąjungos teisės principą, pagal kurį teisė į gerą administravimą apima ir administracijos pareigą pagrįsti savo sprendimus (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 17 d. Sprendimo *YS ir kt.*, C-141/12 ir C-372/12, EU:C:2014:2081, 68 punktą). Administracijos pareiga nurodyti pakankamai išsamiai ir konkrečiai sprendimo motyvus, kad suinteresuotasis asmuo galėtų suprasti jo nenaudai priimtos individualios priemonės priežastis, yra teisės į gynybą paisymo principo, kuris yra bendrasis Sąjungos teisės principas, dalis (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *M.*, C-277/11, EU:C:2012:744, 88 punktą ir 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Boudjlida*, C-249/13, EU:C:2014:2431, 38 punktą).

58 Taigi iš to, kas išdėstyta, matyti, kad savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar SESV 49 straipsnį, Chartijos 15 straipsnio 2 dalį bei 16, 47 ir 52 straipsnius ir bendrąjį teisės į gerą administravimą principą reikia aiškinti taip, kad tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal juos draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kurios numato, kad administracinė valdžios institucija gali nuspręsti uždaryti verslo įmonę nedelsiant, motyvuodama tuo, kad įtaria, jog ten verčiamasi prostitucija neturint tam pagal tas nacionalinės teisės nuostatas reikalaujamo leidimo, nes pagal jas, pirma, nereikalaujama, kad tokiam sprendime būtų raštu nurodyti faktiniai ir teisiniai motyvai ir apie jį pranešta asmeniui, kuriam jis skirtas, antra, reikalaujama, kad to sprendimo adresato prašymas, kuriuo jis siekia šio sprendimo panaikinimo, būtų pagrįstas, ir, trečia, apribojami pagrindai, kuriais remdamasi kompetentinga administracinė institucija gali panaikinti tą sprendimą.

Dėl klausimų

59 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją bet kokia nacionalinė priemonė, kuri, nors ir taikoma nediskriminuojant dėl pilietybės, draudžia Sąjungos piliečiams ar trukdo jiems naudotis Sutartimi garantuojama įsisteigimo laisve arba naudojimąsi ja daro mažiau patrauklų, yra ribojimas, kaip jis suprantamas pagal SESV 49 straipsnį (2018 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Memoria ir Dall'Antonia*, C-342/17, EU:C:2018:906, 48 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

60 Šiuo atveju nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kuriose numatyta, kad administracinė institucija gali nuspręsti uždaryti verslo įmonę nedelsiant, motyvuodama tuo, kad įtaria, jog ten verčiamasi prostitucija neturint tam pagal tas nacionalinės teisės nuostatas reikalaujamo leidimo, gali turėti neigiamą poveikį apyvartai ir tolesniam profesinės veiklos vykdymui, visų pirma kalbant apie ryšį su atitinkamas paslaugas gaunančiais klientais. Vadinasi, šios nuostatos gali sukliudyti asmenims iš kitų valstybių narių, pageidaujantiems įsisteigti Tirolio žemėje (Austrija), ten užsiimti profesine veikla, kaip aptariama pagrindinėje byloje, arba juos atgrasyti nuo jos vykdymo (pagal analogiją žr. 2014 m. lapkričio 5 d. Sprendimo *Somova*, C-103/13, EU:C:2014:2334, 41–45 punktus).

61 Tai reiškia, kad minėtomis nacionalinės teisės nuostatomis apribojama įsisteigimo laisvė, kaip ji suprantama pagal SESV 49 straipsnį.

62 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją SESV straipsnyje numatytos įsisteigimo laisvės apribojimas, jei taikomas nediskriminuojant dėl pilietybės, gali būti pateisinamas privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais su sąlyga, kad yra tinkamas juo siekiamam tikslui įgyvendinti ir neviršija to, kas būtina jam pasiekti (2018 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Memoria ir Dall'Antonia*, C-342/17, EU:C:2018:906, 51 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

63 Remiantis suformuota jurisprudencija taip pat matyti, kad Chartijoje užtikrinamos pagrindinės teisės turi būti taikomos visose situacijose, kurias reglamentuoja Sąjungos teisė, ir kad dėl to jų, be kita ko, turi būti paisoma, kai nacionalinės teisės aktai patenka į Sąjungos teisės taikymo sritį (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *AGET Iraklis*, C-201/15, EU:C:2016:972, 62 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

64 Būtent taip yra tuomet, kai nacionalinės teisės aktu ribojamos viena ar kelios Sutarties garantuojamos pagrindinės laisvės ir atitinkama valstybė narė remiasi privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais, kad pateisintų tokį apribojimą. Tokiu atveju atitinkamam teisės aktui numatytos išimties gali būti taikomos tik tuomet, jeigu jis atitinka pagrindines teises, kurių laikymąsi užtikrina Teisingumo Teismas (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *AGET Iraklis*, C-201/15, EU:C:2016:972, 63 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 65 Šiuo atveju tiek, kiek nacionalinės teisės nuostatos, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, yra, kaip matyti iš šio sprendimo 61 punkto, įsisteigimo laisvės apribojimas, kaip tai suprantama pagal SESV 49 straipsnį, jos taip pat riboja laisvę įsisteigti ir laisvę užsiimti verslu, atitinkamai įtvirtintas Chartijos 15 straipsnio 2 dalyje ir 16 straipsnyje.
- 66 Kartu pažymėtina, kad Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje pripažįstama, jog naudojimuisi ja suteikiamomis teisėmis gali būti taikomi apribojimai, jei šie apribojimai numatyti įstatymo, nekeičia minėtų teisių ir laisvių esmės ir jei, remiantis proporcingumo principu, jie yra būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendruosius interesus arba reikalingi kitų asmenų teisėms ir laisvėms apsaugoti (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *AGET Iraklis*, C-201/15, EU:C:2016:972, 70 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 67 Nagrinėjamu atveju Austrijos vyriausybė tvirtina, kad šios nacionalinės teisės nuostatos būtinos siekiant užkirsti kelią kriminalinei veiklai, susijusiai su prostitucija, ir žmonių sveikatos apsaugai.
- 68 Kadangi Tirolio žemėje nėra uždrausta verstis prostitucija, šiai veiklai taikoma kontrolė ir apribojimai, numatyti dėl bendrojo intereso. Siekiant šio tikslo, pagal minėtas nacionalinės teisės nuostatas numatyta, kad, norint vykdyti šią veiklą, visų pirma būtina gauti leidimą. Be to, asmenims, kurie ja verčiasi, taikomi specialūs sveikatos reikalavimai ir numatyti reguliarūs sveikatos patikrinimai, siekiant nustatyti lytiškai plintančias ligas, įskaitant AIDS, ir tuberkuliozę.
- 69 Kadangi tokios kontrolės išvengiama verčiantis neteisėta prostitucija, anot šios vyriausybės, ji kelia grėsmę asmenų, kurie ja verčiasi, jų klientų ir apskritai visuomenės sveikatai.
- 70 Šiuo klausimu reikia priminti, kad nusikalstamų veikų prieš asmenis, kurie verčiasi prostitucija, ypač prekybos žmonėmis, priverstinės prostitucijos ir nepilnamečių prostitucijos prevencija yra privalomasis bendrojo intereso pagrindas (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 1 d. Sprendimo *Trijber ir Harmsen*, C-340/14 ir C-341/14, EU:C:2015:641, 68 punktą).
- 71 Be to, iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad visuomenės sveikatos apsauga yra viena iš privalomųjų bendrojo intereso priežasčių, pripažįstamų pagal Sąjungos teisę (2018 m. kovo 1 d. Sprendimo *CMVRO*, C-297/16, EU:C:2018:141, 57 punktas).
- 72 Sveikatos apsauga taip pat užtikrinama Chartijos 35 straipsniu, kuriame numatyta, kad kiekvienas turi teisę į profilaktinę sveikatos priežiūrą ir teisę į gydymą nacionalinės teisės aktu ir praktikos nustatyta tvarka.
- 73 Šioje byloje, kadangi paslaugos, kurias sudaro prostitucija, net jeigu teikiamos trumpą laiką neįregistruotoje verslo įmonėje (todėl neturint valstybės narės valdžios institucijos išduoto leidimo), neleidžia užtikrinti, kad ten vykdomą veiklą tinkamai kontroliuos kompetentingos institucijos, tai reiškia, kad asmenims, kurie ja verčiasi, gali išaugti rizika tapti nusikalstamų veikų aukomis.
- 74 Be to, kai šias paslaugas teikia asmenys, kuriems nėra taikomi specialūs sveikatos reikalavimai ir reguliarūs sveikatos patikrinimai, siekiant nustatyti lytiškai plintančias ligas, tai gali padidinti riziką sveikatai tiek asmenims, kurie verčiasi prostitucija, tiek jų klientams, nes aišku, kad dėl negydomų lytiškai plintančių ligų pablogėja sveikatos būklė, o sergant lytiškai plintančia liga ir jos negydant, didėja rizika susirgti kitomis ligomis.
- 75 Šiomis aplinkybėmis dėl nacionalinės teisės nuostatų, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias administracinėms institucijoms suteikiama kompetencija nuspręsti nedelsiant uždaryti verslo įmonę, motyvuojant tuo, kad įtaria, jog ten verčiamasi prostitucija neturint tam pagal tas nacionalinės teisės nuostatas reikalaujamo leidimo, atsirandantis įsisteigimo laisvės apribojimas turi būti laikomas

pateisinamu privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais ir tinkamas užtikrinti tomis teisės nuostatomis siekiamų tikslų, t. y. nusikalstamų veikų prieš asmenis, kurie verčiasi prostitucija, prevencijos ir visuomenės sveikatos apsaugos.

- 76 Taigi, reikia nustatyti, ar nacionalinei administracinei institucijai suteikiama galimybė nuspręsti nedelsiant uždaryti verslo įmonę, motyvuojant tuo, kad įtaria, jog ten verčiamasi prostitucija neturint tam pagal nacionalinės teisės nuostatas reikalaujamo leidimo, gali būti laikoma proporcinga pirmesniame šio sprendimo punkte nurodytiems tikslams.
- 77 Šiuo klausimu pažymėtina, kad nacionalinės teisės nuostatos, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias administracinės institucijos gali nuspręsti nedelsiant uždaryti verslo įmonę dėl pirma nurodytų priežasčių, iš esmės galėtų būti laikomos proporcingomis atsižvelgiant į tuos tikslus. Šiuo atveju minėtose teisės nuostatose leidžiama priimti sprendimą uždaryti patalpas nenurodant raštu faktinių ir teisinių motyvų ir apie juos nepranešant asmeniui, kuriam jis skirtas, tačiau pagal jas reikalaujama, kad atitinkamo asmens prašymas panaikinti sprendimą dėl šio uždarymo būtų pagrįstas.
- 78 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad dėl Chartijos 47 straipsnyje garantuojamos veiksmingos teismo kontrolės reikalaujama, kad atitinkamas asmuo galėtų sužinoti administracinės institucijos dėl jo priimto sprendimo motyvus arba perskaitęs patį sprendimą, arba jo prašymu pranešus jam šiuos motyvus, neribojant kompetentingo teismo įgaliojimų reikalauti iš atitinkamos institucijos juos pranešti, tam, kad jis galėtų ginti savo teises geriausiomis įmanomomis sąlygomis ir žinodamas visas aplinkybes nuspręsti, ar tikslinga kreiptis į kompetentingą teismą, taip pat siekiant, kad šis atliktų visišką atitinkamo nacionalinio sprendimo teisėtumo kontrolę (2013 m. birželio 4 d. Sprendimo *ZZ*, C-300/11, EU:C:2013:363, 53 punktas; šiuo klausimu žr. 2017 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Berlioz Investment Fund*, C-682/15, EU:C:2017:373, 84 punktą).
- 79 Be to, teisė būti išklausytam per bet kokią procedūrą, kuri pripažinta Chartijos 47 ir 48 straipsniuose ir yra sudėtinė teisės į gynybą, t. y. pagrindinio Sąjungos principo, paisymo dalis, reiškia, kad administracija skiria reikiamą dėmesį suinteresuotojo asmens pateiktoms pastaboms, rūpestingai ir nešališkai nagrinėja visą su atitinkamu atveju susijusią informaciją ir savo sprendime nurodo išsamius motyvus, nes pareiga nurodyti pakankamai išsamiai ir konkrečiai sprendimo motyvus, kad suinteresuotasis asmuo galėtų suprasti, kodėl jo prašymas buvo atmestas, yra teisės į gynybą paisymo principo dalis (šiuo klausimu žr. 2014 m. lapkričio 5 d. Sprendimo *Mukarubega*, C-166/13, EU:C:2014:2336, 43, 45 ir 48 punktus).
- 80 Pareiga paisyti sprendimų adresatų, kurių interesams šie sprendimai turi didelę įtaką, teisės į gynybą iš principo tenka valstybių narių administracinėms institucijoms, kai jos imasi priemonių, patenkančių į Sąjungos teisės taikymo sritį (2014 m. lapkričio 5 d. Sprendimo *Mukarubega*, C-166/13, EU:C:2014:2336, 50 punktas).
- 81 Šis reikalavimas motyvuoti nacionalinių administracinių institucijų sprendimus ypač svarbus tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kai būtina įvertinti, ar pagrįstas ir proporcingas įsisteigimo laisvės, kaip tai suprantama pagal SESV 49 straipsnį, ir laisvės įsisteigti ir laisvės užsiimti verslu, atitinkamai įtvirtintų Chartijos 15 straipsnio 2 dalyje ir 16 straipsnyje, apribojimas.
- 82 Iš tiesų, viena vertus, nacionaliniai teismai turi bendrai įvertinti ribojamųjų teisės nuostatų priėmimo ir įgyvendinimo aplinkybes, remdamiesi įrodymais, kuriuos pateikė kompetentingos valstybės narės institucijos, siekdamos įrodyti, kad egzistuoja tikslai, galintys pateisinti pagal SESV garantuojamos pagrindinės laisvės kliūtį ir kad ši kliūtis proporcinga (šiuo klausimu žr. 2018 m. vasario 28 d. Sprendimo *Sporting Odds*, C-3/17, EU:C:2018:130, 53 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 83 Kita vertus, šiems teismams pagal nacionalines procesines taisykles gali būti pavesta imtis būtinų priemonių, kurios skatintų pateikti tokius įrodymus; vis dėlto jie negali būti įpareigoti vietoj tų valdžios institucijų pateikti pateisinimą, kuriuos pateikti privalo minėtos institucijos. Jeigu šių

pateisinių nepateikiama dėl to, kad jų nėra, arba dėl minėtų valdžios institucijų pasyvumo, nacionaliniai teismai turi galėti daryti dėl tokio nepateikimo visas kylančias išvadas (2018 m. vasario 28 d. Sprendimo *Sporting Odds*, C-3/17, EU:C:2018:130, 54 punktą).

- 84 Šiuo atveju nacionalinės teisės nuostatos tiek, kiek jomis nereikalaujama tinkamai raštu nurodyti sprendimo, kuriuo nedelsiant uždaroma verslo įmonė, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, faktinius ir teisinius motyvus ir apie juos pranešti asmeniui, kuriam tas sprendimas skirtas, neatitinka šio sprendimo 78–83 punktuose nurodytos jurisprudencijos reikalavimų.
- 85 Iš tikrųjų tos teisės nuostatos neužtikrina, kad šio sprendimo adresatas galėtų sužinoti motyvus, kuriais jis yra grindžiamas, tam, kad galėtų apginti savo teises, ir nuspręsti, ar tikslinga kreiptis į kompetentingą teismą. Taigi, šiuo atveju, atitinkamos nuostatos neleidžia užtikrinti nei teisminės kontrolės veiksmingumo, nei teisės į gynybą, garantuojamos pagal Chartijos 47 ir 48 straipsnius ir bendruosius Sąjungos teisės principus.
- 86 Kalbant apie reikalavimą, įtvirtintą nacionalinės teisės nuostatose, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias prašymą panaikinti sprendimą dėl patalpų uždarymo atitinkamas asmuo privalo tinkamai pagrįsti, reikėtų pažymėti, kad šis reikalavimas yra neproporcingas, atsižvelgiant į tai, kad tos pačios nuostatos nenustato pareigos motyvuoti tokį sprendimą.
- 87 Tad reikalauti iš administracinio sprendimo adresato, kad jis pagrįstų savo prašymą panaikinti tą sprendimą, kai šis nėra motyvuotas, pažeidžia to asmens teisę į veiksmingą teisinę gynybą ir į teisingą bylos nagrinėjimą, taip pat jo teisę į gynybą.
- 88 Dėl Policijos įstatymo 19a straipsnio 4 dalyje numatyto pateisinančių priežasčių, dėl kurių administracinė institucija gali panaikinti sprendimą dėl verslo įmonės uždarymo, apribojimo reikėtų priminti, kad toks sprendimas gali būti panaikintas, jeigu jo adresatas gali pateikti leidimą eksploatuoti viešnamį arba užtikrinti, kad po šio panaikinimo nebus atnaujinta viešnamio veikla.
- 89 Darant prielaidą, kad ši Policijos įstatymo nuostata yra taikytina pagrindinėje byloje, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, neatrodo, kad ankstesniame punkte nurodytas apribojimas yra neproporcingas, atsižvelgiant į tikslus, kurių siekiama tokiu įstatymu, t. y. užkirsti kelią nusikalstamų veikų padarymui prieš asmenis, kurie užsiima prostitucija, ir apsaugoti visuomenės sveikatą.
- 90 Kadangi, kaip buvo konstatuota šio sprendimo 73–75 punktuose, galimybę nedelsiant uždaryti verslo įmonę, motyvuojant tuo, kad kompetentinga valdžios institucija įtaria, jog ten verčiamasi prostitucija neturint tam reikiamo leidimo, pateisina minėti tikslai, Policijos įstatymo 19a straipsnio 4 dalyje numatytas apribojimas laikytinas logiška atitinkamose teisės nuostatose nustatyto draudimo verstis prostitucija neturint tam reikiamo leidimo pasekme.
- 91 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad SESV 49 straipsnį, Chartijos 15 straipsnio 2 dalį bei 16, 47 ir 52 straipsnius, taip pat bendrąją teisės į gerą administravimą principą reikia aiškinti taip, kad tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, jie draudžia nacionalinės teisės nuostatas, kuriose numatyta, kad administracinė valdžios institucija gali nuspręsti uždaryti verslo įmonę nedelsiant, motyvuodama tuo, kad įtaria, jog ten verčiamasi prostitucija neturint tam pagal tas teisės nuostatas reikalaujamo leidimo, nes pagal jas, pirma, nereikalaujama, kad tokiam sprendime būtų raštu nurodyti faktiniai ir teisiniai motyvai ir apie jį pranešta asmeniui, kuriam jis skirtas, ir, antra, reikalaujama, kad to sprendimo adresato prašymas, kuriuo jis siekia šio sprendimo panaikinimo, būtų pagrįstas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 92 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

SESV 49 straipsnį, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 15 straipsnio 2 dalį bei 16, 47 ir 52 straipsnius, taip pat bendrąjį teisės į gerą administravimą principą reikia aiškinti taip, kad tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, jie draudžia nacionalinės teisės nuostatas, kuriose numatyta, kad administracinė valdžios institucija gali nuspręsti uždaryti verslo įmonę nedelsiant, motyvuodama tuo, kad ji įtaria, jog ten verčiamasi prostitucija neturint tam pagal tas teisės nuostatas reikalaujamo leidimo, nes pagal jas, pirma, nereikalaujama, kad tokiam sprendime būtų raštu nurodyti faktiniai ir teisiniai motyvai ir apie jį pranešta asmeniui, kuriam jis skirtas, ir, antra, reikalaujama, kad to sprendimo adresato prašymas, kuriuo jis siekia šio sprendimo panaikinimo, būtų pagrįstas.

Parašai.